

015777

URZĄD PATENTOWY



A45f 1/12

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 8181.

Kl. 33 d 1.

Walter Reichert
(Berlin, Niemcy).

Pokrycie namiotu.

Zgłoszono 13 sierpnia 1926 r.

Udzielono 20 grudnia 1927 r.

Wynalazek dotyczy pokrycia namiotu, nadającego się szczególnie dla celów wojskowych, w kształcie równoramiennego trójkąta z nacięciami do przesuwania głowy tak, że w razie deszczu może służyć jako płaszcz. Wynalazek ten polega na tem, że na podstawie namiotu znajduje się nasada, zaopatrzona w guziki i dziurki do nich lub inne środki umacniające i że nacięcie biegnie w kierunku wysokości namiotu. Wykonanie to umożliwia budowę dowolnie długich i wysokich namiotów, przyczem dzięki nasadom, osiąga się zupełnie szczelne połączenie. Prócz tego, każda z części składowych pokrycia może być tak złożona, że tworzy rodzaj kimono, przyczem ważną jest konstrukcja nacięcia. Część taka, przy użyciu jako narzutka,

chroni plecy i ramiona, nie przeszkadzając jednak w ruchach.

Rysunek przedstawia przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia pokrycie namiotu, a fig. 2 — widok w przekroju po linii A—B fig. 1, w zwiększonej podziałce. Fig. 3 — pokrycie namiotu złożone z czterech części, w widoku z boku, a fig. 4 — w widoku z góry. Fig. 5 jest widokiem z góry na wierzchołek pokrycia w zwiększonej podziałce, a fig. 6 przedstawia umocowanie pokrycia na żerdzi, Fig. 7 przedstawia pokrycie, jako płaszcz od deszczu, a fig. 8 — worek do spania, złożony z dwóch pokryć. Fig. 9 — jedną stronę wyższego pokrycia, złożoną z czterech części, a fig. 10 i 11 — dłuższe pokrycie w widoku z boku i z góry.

Część składowa pokrycia *a* posiada, według fig. 1, kształt równoramiennego trójkąta, do którego podstawy przymocowany jest prostokąt *b* o małej wysokości (oznaczony następnie jako nasada), zaopatrzone w guziki i dziurki do nich. Tuż pod nieco spłaszczonym wierzchołkiem trójkąta pokrycie posiada pierścień *c* (fig. 5 i 6), a nad nim klapkę *e* z dziurką do guzika *d*.

Każdy żołnierz może być zaopatrzony w jedno pokrycie oraz żerdź zwykłego kształtu i kołek. Z czterech takich części może być zbudowany jeden namiot o kwadratowym rzucie poziomym, według fig. 3 i 4. Przy budowie namiotu ustawia się tykę złożoną z czterech żerdzi. Przez górny koniec tyki przesuwają się pierścienie *c* czterech części pokrycia, które związują się ze sobą od strony podłużnej, poczem wbija się kołki namiotowe i przymocowuje do nich sznury *g*. Dolne narożniki trójkąta posiadają dziurki *g*, przez które przechodzą sznury, służące do umocowania kołków. W gotowym namiocie tyka umieszczona jest pośrodku. Wierzchołek namiotu jest zupełnie uszczelniony, gdyż klapka, leżąca nad każdym pierścieniem *c*, zostaje przytwierdzona do tyki namiotu przez ciśnący nań pierścień następnej, nasuniętej części pokrycia.

Każda część pokrycia posiada w środku nacięcie, biegnące w kierunku wysokości trójkąta, służące dla przesuwania głowy, przy użyciu pokrycia, jako płaszcz deszczowy. W tym celu zagina się najpierw wierzchołek trójkąta w połowie jego wysokości, a następnie pozostałe dwa narożniki ku wierzchołkowi, do którego zostają one przypięte. Powstaje więc wtedy zarzutka w rodzaju kimono (patrz fig. 7), która chroni zupełnie plecy i ramiona, nie krępując jednak ruchów rąk. Zarzutka ta jest tak szeroka, że może być noszona na plecaku.

Aby zapobiec przenikaniu wody przez

nacięcia w pokryciu, przy użyciu tychże jako namiot, obydwie brzozy *h* nacięcia nakrywają się według fig. 2 i oprócz tego zaopatrzone są w klapy *i* tak, że mogą być wsunięte jedna w drugą. Prócz tego, poprzeczne szwy *h'*, służące do umocowywania klapy na częściach pokrycia, są skośne (patrz fig. 1) wobec czego woda przenikająca ewentualnie pod zewnętrzną klapę, wypływa nazewnątrz.

Celem utworzenia worka do spania, spina się dwie części pokrycia *k* i *l*, złożone jak płaszcz deszczowy według fig. 8.

Przez spięcie ze sobą większej ilości części pokrycia, tworzą się większe namioty. Fig. 9 np. przedstawia cztery części, tworzące jedną stronę namiotu, prawie dwa razy tak wysokiego o cztery razy większej podstawie. Do podparcia tego namiotu pośrodku, służy szczególnie długa tyka, oprócz której, w razie konieczności, zastosowuje się w środku krawędzi namiotu dalsze cztery żerdzie zwykłej długości.

Fig. 10 i 11 przedstawiają dowolnie długie namioty, których głębokość równa się jednej części pokrycia. W tym wypadku, prostokątne nasady *b* podstawy służą do zupełnego uszczelnienia dachu, ponieważ sięgają one ponad krawędź tegoż i mogą być spięte z przeciwległą częścią namiotu. Dla tego celu nasada każdej części pokrycia zaopatrzona jest w guziki i dziurki (patrz fig. 1), przyczem jednak oddalenie szeregów dziurek od guzików musi być większe, niż oddalenie tych szeregów od krawędzi bocznych części.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pokrycie namiotu w kształcie trójkąta równoramiennego, z nacięciem dla przesunięcia głowy, przy użyciu go jako płaszcz deszczowego, znamienne tem, że na podstawie namiotu osadzona jest prostokątna nasada (*b*), zaopatrzona w guziki

i dziurki dla nich, przyczem nacięcia bieżą w kierunku wysokości pokrycia.

2. Pokrycie namiotu według zastrz. 1, znamienne tem, że nad pierścieniem (*c*), znajdującym się na wierzchołku pokrycia, służącym do umocowania na żerdzi (*f*), znajduje się klapka (*d*) z otworem dla żerdzi.

3. Pokrycie według zastrz. 2, znamienne tem, że leżące nad sobą brzegi (*h*) nacięcia posiadają klapy (*i*) z ukośnemi krawędziami poprzecznymi.

Walter Reichert.
Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

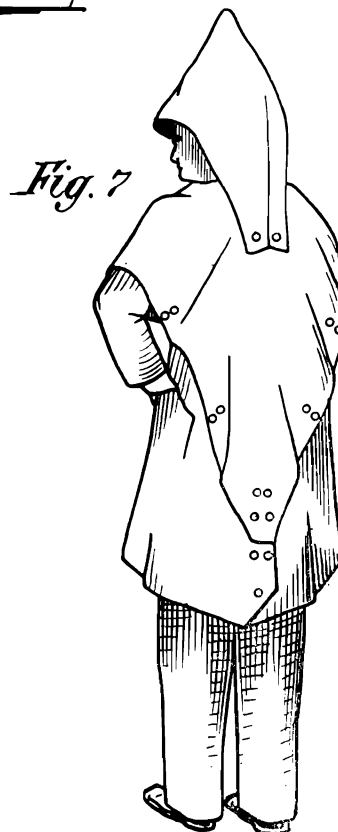
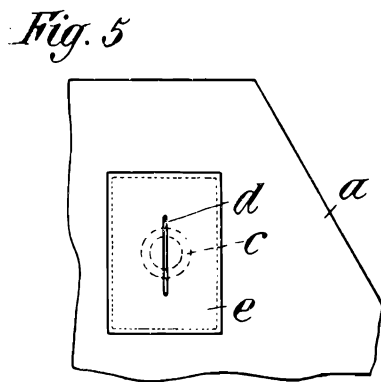
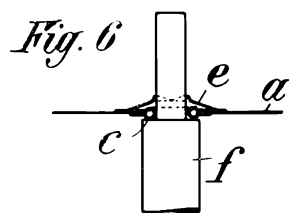
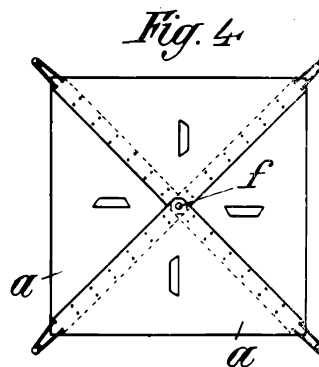
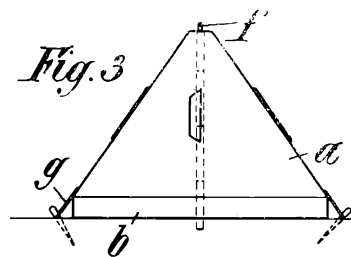
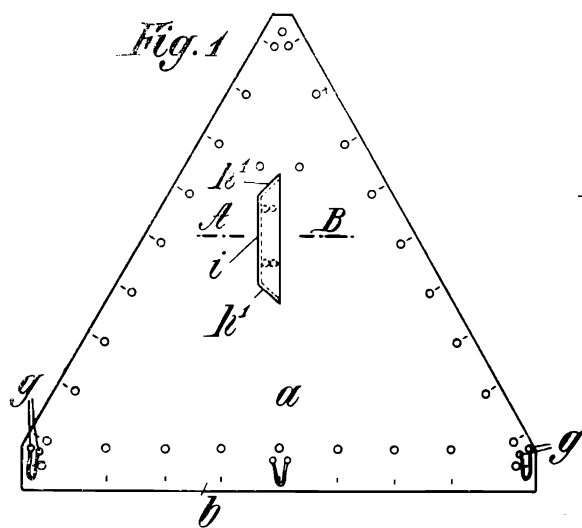


Fig. 8

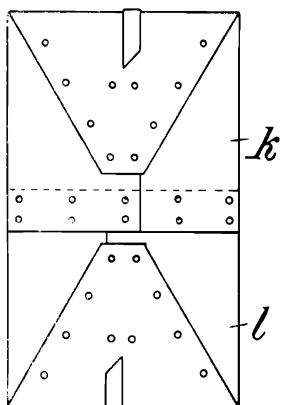


Fig. 9

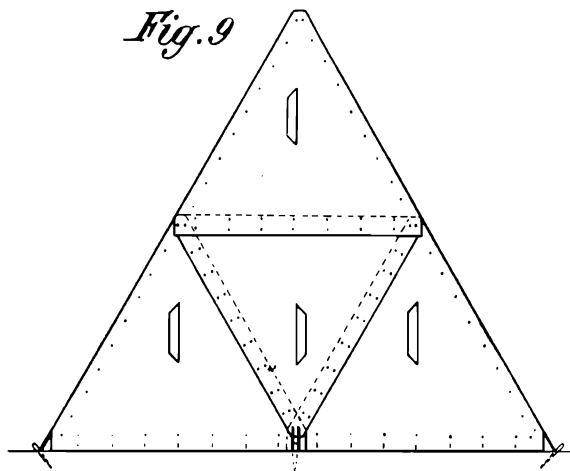


Fig. 10

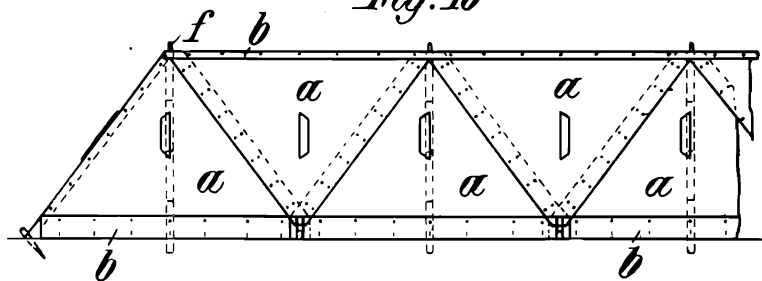


Fig. 11

